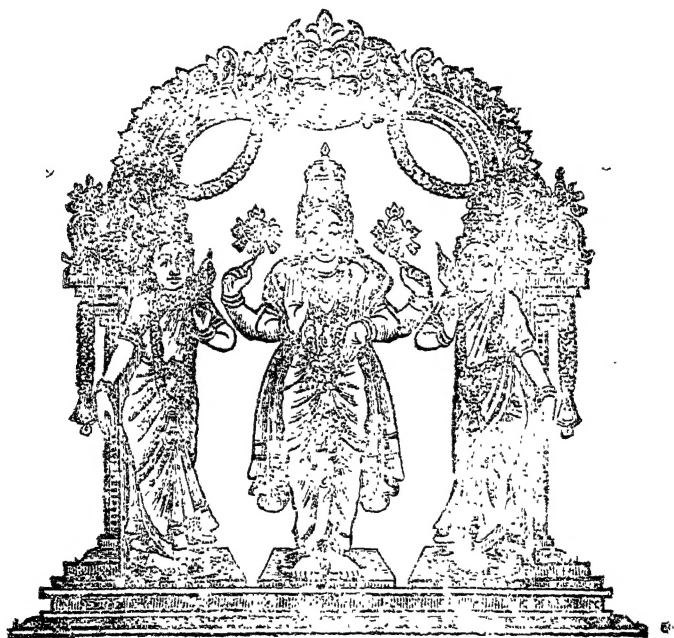

శ్రీ రస్తు,

శ్రీ ఘానీశా సమేతం శ్రీ చెన్నకేశవ చూషణమ్;
శంఖ చక్ర గదా పద్మ చతుర్భుజ సమన్వితమ్।
సర్వాభరణ సంయుక్తం నమాలా విరాజితమ్।
భక్తాభీష్ట ప్రదానైత్యం వందే పోలూరు సంస్థితమ్॥

శ్రీ గణపతి నతి మొనలిడి వానీశా ద్వమరగణముః బ్రాహ్మించి, నదు
ద్యోగినయి చెన్నకేశవు శ్రీ గురుకృపబ్రహ్మ మనుచుఁ తెలఁగి నుతింతున్.
ఓ నమాలు దిగునో నాయనాయని వ్రాసి యిచ్చినట్టి - వారుమొదలు
వేటి వజ్రు నారు - నీతి విద్యలు నేర్పు వారు గురులొసర్తు వందసములు.
శ్రీ యు ఘాణిని? శ్రీ చెన్నకేశవ స్వామివారు ప్రీతి సత్కృతి విని
భుక్తి ముక్తిలిచ్చి బ్రోచెదమనిరి; శ్రీ విజయ వైత్ర శుక్ల విష్ణుతిథిని॥

రచయిత : విధేయుడు - ప్రతాప హనుమయ్య.

(శ్రీ విజయనామ సం॥ర వైత్ర శుక్ల ద్వాదశి, (1953)

శ్రీరస్తు. — శుభమస్తు.

శ్రీ శివాయ గురవేనమః — శ్రీ చెన్నకేశవస్వామినేనమః

మనవి

సర్వజ్ఞుండీశ్వరుండనుగ్రహించిన మనుష్యత్వమును, ముముక్షుత్వమును, మహాపురుషాశ్రయత్వమును, సార్థకమగునటుల నప్పరమేశ్వరుడే కరుణించి తనభక్తుని బ్రవర్తింపజేయును. సర్వాంతర్యామి భగవంతుడు. సర్వశరణ్యుడు. సర్వాత్మస్వరూపమే పరమాత్మ. అపరమాత్మ దేహదులయందు జీవాత్మయనబడును. జీవులవ్యవహారము 'నేను' అనుపదములేక జరుగదు. అందువలనబండితపామరవ్యవహారము సమముగానే కనబడును. "సశ్వాదిభిశ్చావిశేషాత్" అనిగదా, అధ్యాసబలము వర్తింపజేసినది? నేను దేహధారిని సర్వేంద్రియ వ్యవహారమునకు సాక్షి నైనవాడను. కనుక భగవద్భజనాదిక మవశ్యము కర్తవ్యమైనది. శ్రీసద్గురుకృపాబలమున భగవత్స్వరూపనిర్ణయమును భక్తిభావనాభ్యాసవశమునగనిన దానిని సర్వలకుః దెలియః జేయుట ధర్మమైయున్నది. ఇతిహాసపురాణాదుల ప్రవృత్తికి గారణమిదియేగదా? నాకు భగవంతుడొసంగిన భాషాజ్ఞానాది శక్తికొలంది నేనులు పద్యరూపమున దత్స్వరూపస్మరణము జేయుచున్నవాడను. నేనువ్రాసికొనిన పద్యములందుగల తప్పులనుదిద్ది అచ్చుపారబాటలను పూర్ణపరిజేయుటకును శ్రమయనుకొనక తీరికచేసికొని, సవరణలు గావించుచున్న బ్రహ్మశ్రీ మిన్నికంటి గురునాథశర్మగారి యుపకృతికి నేనెప్పటికి బ్రతికృతి నొనర్పలేను; కాని శ్రీ భగవంతునిగూర్చి శ్రీ శర్మగారికి సంపూర్ణాయురారోగ్య భాగ్యాదులితోభివృద్ధిగఁ జేయుమని ప్రార్థించెదను.

ఈశతకమును జిల్లగించి తమయభిప్రాయముల నొసంగిన పండితుల కందఱకు నేను సర్వదా కృతజ్ఞుడను. ఇందలి గుణగుణములను విమర్శించి దయతో నాకుఁ దెలుపఁగలందులకుఁ జదువరులను ప్రార్థించుచున్నాడను.

గుంటూరు, (వాడీ కేట,
వేదసభాకార్యస్థానము }
ది 2—9—1956.

ఇట్లు,
సుజన విధేయుడు,

ప్రతాప హనుమయ్య.

శ్రీ దుర్ముఖ సం||ర శ్రావణ బహుళ త్రయోదశి.

—: శ్రీ శి వా య గు ర వే న మః :—

మిత్రప్రశంస

సీ॥ శ్రీ మీరు పోలూరు - గ్రామాధికారియు
పోలూరు గృహనామ-భూసురుండు!

కొండిన్య ఋషిగోత్ర కలితుఁ డాపస్తంబ
సూత్రుండు శుభగుణ శోభితుండు!

శ్రీ సకేరయ్యగారికిఁ పాత్రుఁడును. కేశ
వయ్యగారికిఁ దృతీయాత్మజుండు!

దేవ భూసురభక్తి భావుండు వేంకట
సుబ్బయ్యగారికి సోదరుండు!

నీ॥ లక్ష్మీనారాయణాఖ్యఁ జెలంగు భక్తుఁ
డీ శతకమచ్చువేయించె. నీసఖునకు
సతము శ్రీ చెన్న కేశవస్వామి కరుణ
నలరుఁగావుత నిశ్చేయ సాభివృద్ధి॥

1

శా॥ నానా రూపధరుండు విష్ణువు జగన్నాథుండిటన్ని తెచ్చి శ్రీ
భూ, నీళాయుత చెన్న కేశవ సురూపుండర్చనా వైభవుం
డై నిత్యంబు నిజాశ్రితార్థముల నీయం, దానుఁ బోలూరు ల
క్ష్మీనారాయణు వాంఛితంబులిడి రక్షించు స్థపాపూర్ణుడై॥ 2

కం॥ శ్రీ, భూ, నీళాపరిణయ । వైభవమునుఁ జెన్న కేశవస్వామి నుతి
శోభితగతిఁ బ్రకటించిన యా భక్తులకగుత వంశమభివృద్ధి భవి॥ 3

క॥ కృతి శ్రీవిష్ణుస్తుతి స । నృతి ముద్రాపయిత లక్ష్మీనారాయణులీ
క్షితి సత్సాక్షిఁ జెలంగుతఁ గృతిపతి పోలూరు చెన్న కేశవకరుణా

తే॥గీ॥ సస్తసంతానములు పుణ్య-జనకములగు । నందు సుకృతియు
నొకఁడని యందురుగద । సుకృతి సంతానమునుఁగన్న సుకృత
ఫలము । మిగతా యాటింటిఁ గనఁజేయు మేలొసంగు॥

రచయిత : ప్రతాప హనుమయ్య.

పండితాచిప్రాయములు

శతకములు తిక్కన కాలమునుండి యారంభమైనవి. తిక్కన దేవకీనందన శతకమునను, పోతన నారాయణ శతకమునను, గొన్ని పద్యములు శృతిగోచరము లగుచుండును. ఆఫస్కికనే ఈ ప్రతాప హనుమచ్ఛాస్త్రికవిగారు భక్తివైరాగ్యాద్వైతములను వెల్లడించు నీశతకమును రచించుటచే గృతార్థుడనుటకెట్టి సందియము లేదు ఈశతకమును సాంతముగాఁ జూచితిని. ప్రాచీన కిపుల శతకములకెందును దీని పోదనుటయేగాక సంతకన్న శైష్ట్యమన్నను నతిశయోక్తిగాదు. సులభ భాషలో సుబోధకముగా నన్వయక్రీష్టతలేకుండ రచించిన ఈకవి పండిత పామర లోకములకుభయమునకును గృతన్వత వెల్లడించుటకుఁ దగిన వాడు.

విద్యద్విధేయుడు, ఉభయభాషా ప్రవీణ, సిద్ధాంతి,

గుంటూరు, }

పోలూరు వేంకట సుబ్బయ్యశాస్త్రి,

1-7-56. }

కంఠితుడు హిందూకాలేజి హైస్కూలు, గుంటూరు.

ఆర్యా! తామంపిన శ్రీ చెన్నకేశవ శతకమును జవర వఱుకు జదివితిని శ్రీ చెన్నకేశవుని గన్నిధిలో తాము పురాణించిన శాంధవ్యము అందలి ధర్మకర్తలు, అర్చకులతో తమకుఁ గల సరిచయం సువ్యక్తములు. తాము రచించిన శ్రీ ధానీశా చెన్నకేశవస్వామికళ్యాణ సద్యములు చక్కగా చెయిదిరిగియున్నవి. ఇందు కథాగమనము, సంవాదములు తీగలు సాఁగినట్లు చమనరులకు సుబోధకములైయున్నవి.

గుంటూరు, }

ఇల్లు - శ్రేణాభిషి,

31-8-56. }

పండిత కవీంద్రుడు : కల్లూరి వీరభద్రశాస్త్రి

ఉభయభాషాప్రవీణ, వేదాంతశాస్త్రి, కవిశేఖర, శ్రీమద్గృహ భాగవతకర్తల
అభిప్రాయము

హింపద్యములు చూచి పంపుచున్నాఁడు. దానితో నాయభిప్రాయమునుగూడఁ బంపుమఁకిరఁట 'జగ మెఱిగిన బ్రాహ్మణులకు జంఁదెంబేల' క॥ కలవాడవు కవితాకళ । కలవాడవు బ్రహ్మవిద్య-ఘనపాండిత్యుం
గలవాడవు వాక్పాతురి! కలవాడవు బలి! ప్రతాప హనుమచ్ఛాస్త్రి!
ఇందులకీ శతకమే లక్ష్యము.

విధేయమిత్రము,

గుంటూరు, బ్రాడీషేట, }

ది 1-9-1956, }

మిన్నికంటి గురునాథశర్మ

(శ్రీరస్తు. - శుభమస్తు.

(శ్రీశివాయ గురవే నమః - శ్రీచెన్నకేశవస్వామినే నమః

శ్రీ చెన్నకేశవ శతకము

ఉ॥ శ్రీ యును భూమినీశయు నసంతురు నీయురమందుఁ బ్రక్క-లన్
హాయిగః వారు, భక్తులెపుడైనను నిన్ను భజించినంత. దీ
హ్లాదువు, శ్రీలు, శౌఖ్యములనామయ సంతతులీయ, వీరు, నీ
వే యడినట్లు నిచ్చు నుతియింతురు: పోలురు చెన్నకేశవా!! 1

చ॥ నిను విడనాడి నీరతులు : ల్వంగ, భక్తులు సేరికొల్వఁగాఁ
గననగు తావులేదు విధిగాఁదమకృత్యము మానలేరుగా;
జననలయ స్థిమల్పులుచఁజాలిన శక్తులు వారెగాక, నీ
కనువగునయ్య? సేయ నెచ్చెయైనను పోలురు చెన్నకేశవా!! 2

ఉ॥ నేను బురాణమునొకట నీపద సన్నిధి విన్నవించితిఁ
బూనికఁదై భవత్కీర్తి లపూర్వములక విని చెన్ననేర్పితిఁ
నేఁడక జెప్పఁగా విన గ నీకును నాకును దీరఁబోవునా?
కానఁదుదిగ్గజీయ కృతీగా విన: పోలురు చెన్నకేశవా!! 3

చ॥ త్రివిధములైన నీకు ప్రకృతి స్తోనియాడన? నిన్ను వేడనా?
వివిధ విచిత్ర కల్పనల వేడుకఁజూడన? నిన్నుఁజూడనా?
అవిధ మర్చివార జననాదులఁగూడన? నిన్నుఁగూడనా?
సవిధ విధానము నైలుపు. చాలును: పోలురు చెన్నకేశవా!! 4

ఉ॥ మానము నిల్ప దొప్పది రమాధవయంచు నుతించె నిన్ను, శ్రీ
మాసినిలెల్వరాది? యభిమానము గల్గిన యాడుదేగదా!
నేనని యాసువారి పనినిచ్చలుప న్బురుపోస్తముండుఁగా
నీ నవనాగరశ్య విధి నెన్నన: పోలురు చెన్నకేశవా! 5

చ॥ తెలియని చూడవచ్చు కుచేలునకేమి యెసంగి పంపిణీ
తెలియవె? నీసతీమణి నుతించెనె యాతఁడు గల్గొ గోరి? శ్రీ
లలన యెసంగె సంపదలు లక్షలు గోట్లు; తదీయ పత్నికి
నిలువున సాక్షి నై పలుకనేరవు - పోలురు చెన్నకేశవా! 6

ఉ॥ హాయిగ శేషశాయివయి - యాశీతకోటికి జెప్పుమయ్య; న
న్నీయఁగ నేనకాని తరవియాయఁగఁ జాలినశక్తి గూడినక
మీయభిలాషమేదయిన మించి యెసంగెదనంచు రూఢిగా
శ్రేయమో? ప్రేయమో? మనవిఁజేయఁగఁ బోలురు చెన్నకేశవా! 7

ఉ॥ శ్రేయముగోరు వారడుగఁ జెల్లును, శక్తియొకింతలేని ని
న్నే యుపయోగమునైనని యిచ్చ నిరంతర సౌఖ్యసిద్ధికై;
ప్రేయము, లోకభోగములఁ బ్రీతిని గల్గినవారు గోరఁగా
నీయఁగనాను శక్తిగని యెంతయు - పోలురు చెన్న కేశవా! 8

చ॥ వరదుఁడవంచు నిన్నొకఁడు భక్తి భజింపుచునుండు నెల్లు; ని
ష్కరుణుఁడవంచు నెంచుచు నొకండతి నిష్ఠుర వైరబుద్ధిఁగోఁ
బరమపవిత్ర! నీస్మరణ భాషణచేష్టలఁ ద్వన్మయుండునా
నిరువురియందు నీకు నెనఁడిప్పుడె? - పోలురు చెన్న కేశవా! 9

ఉ॥ నిన్ను భజించి నీయది యనిర్వచనీయ విధేయ మాయనే
నెన్న నటన్న నీవు మది నెట్లుగ నెంచెదో? గాని నన్ను నీ
మన్నున మిన్నునం గలుగు మానవదేవ బలంబులొక్కటఁ
దిన్నగఁజూచునా? నిజముఁదెల్పుము - పోలురు చెన్న కేశవా! 10

చ॥ భుజగ శయాన! యన్నవిని పోవుచువివును భక్త రక్షకై
భుజగ విభూష! యన్నవిని పోవునివుండును; మీర లిద్దఱుక
భుజగము వాడుకొన్న విధముననలేక భుజంగ మన్నచో
భుజగము భక్తరక్షణకుఁబోవున? పోలురు చెన్న కేశవా! 11

చ॥ నిరుపమ, తావకీన పద నీరజయుగ్మమరందసాంద్ర శీ
కర పరిమార్చితాఘల జగద్భీమ రూపవిశేషతాపుఁడై
నిరతము నీస్వరూప పరినిష్ఠిత దివ్యసుఖానుభూతిసే
మరనినరుండు ముక్తుఁడనుమానమ? పోలురు చెన్న కేశవా! 12

చ॥ కృత్యయుగ ధర్మమీకలిని గెల్చిన నీకపకీర్తి గల్గిదా?
క్షితిపతి విష్ణునంశమని చెప్పట యెప్పుడుఁదప్పు? దుగా?
మతియుతమైన మానవ సమాజపుమానము మానమానమా?
మృతిపని నెవ్వరై న విరమింతుర? పోలురు చెన్న కేశవా! 13

చ॥ సకల ముముక్షుకాంక్ష కొనసాగ వికుంఠ పదంబునందు నీ
ప్రకృతి సమేత రూపముఁ దిరంబుగనిల్చి, విశేషరూపముల్
వికలతఁగన్న రీతి నవివేకుల దృష్టినెదో తు వర్చలన్
బ్రకటితమాను నీదు విభవంబులు పోలురు చెన్న కేశవా! 14

- ఉ॥ ఏమహానీయశిల్పి రచియించెనొ సీప్రతిబింబమూర్తి, ము
న్నే మహితాత్ముడిందు నిను నెట్లు ప్రతిష్ఠితుఁజేయఁగల్గెనో
యేమతిమంతుఁడాలయము నేర్పడ గట్టెనొ వారు మువ్వరున్
సీమహిమజ్ఞులందు గణనీయులు పోలురు చెన్న కేశవా! 15
- చ॥ ప్రభువులు భూములిచ్చి పరిపాలనఁ జేయుచు మేళతాళముల్
విభవములుత్సవంబులును వేడ్కలు సేవలు నిత్యభోగముల్
శుభమతులై మొనర్చిన యశోధనులెన్న, ద్వదీయమాల్య సౌ
రభ సుఖమోదితాత్ముల పరంపర - పోలురు చెన్న కేశవా! 16
- చ॥ క్రమముగ ధర్మకర్తలనఁగాఁ దగిపోలురు వారు బ్రాహ్మణుల్
దను తమశక్తితోడ నిరతంబు భవత్పద భక్తియుక్తులై
సమయ విశేష సేవలను సల్పుచుఁ బాల్గొనుచుండు వారలన్
సముదిత సౌఖ్యచిత్తులుగ సల్పుదు - పోలురు చెన్న కేశవా! 17
- ఉ॥ కార్యఫలంబు లందఱునుఁ గాంచఁగ నిత్యము సేవకార్చకా
చార్య పరంపరన్వీనసాశ్వరు సూత్ర పవిత్ర గౌత మా
చార్య సుగోత్రజుల్ శుభవిచారులు పశ్చరు వంశసంభవా
చార్యులు నీకు భక్తులు స్రవస్తలు - పోలురు చెన్న కేశవా! 18
- ఉ॥ వారక పూర్వులనడపి వచ్చిన నీపదభక్తిసావ పో
లూరుననున్న యర్చకులలో రమణయ్యను జల్పితన్ గృహ
భారముజేర్చె సంసరణ వారిధిదాటఁగజేసి; తత్పుతుల్
నేరుపుమీరని న్గొలువనేర్చిరి - పోలురు చెన్న కేశవా! 19
- చ॥ సలలితభక్తి నిన్ను మనసాస్మరియించుచు నోట స్వచ్ఛమై
నిలిచిన రామకర్ణసుధ నిత్యము వీనుల విందొనర్చు శ్రీ
శలపతిగారు దక్షిణదిశన్ విలసద్ధన సాలభంజికా
కలితము గాలిగోపురముగట్టిరి - పోలురు చెన్న కేశవా! 20
- ఉ॥ శ్రీరమణయ్య పుత్తుఁడగు శేషయ భక్తుఁడు నీకు నిపు శ్రీ
మీర విమాన గోపుర సమేత నవీన దృఢాలయమ్ముఁ బ్రా
కారము, మండపద్వయముగట్టి సతీయుతు ని న్బునఁ ప్రతి
ష్ఠా రహణీయుఁజేసె, విలసత్కృప - పోలురు చెన్న కేశవా! 21

- ఉ॥ ఆరయ నీకృపాబలము నందిన శేషయ, భక్తి నాగమా
చారవిధి నివారాడ్విఖనప్రతిబింబముల స్ఫులితశ్రీ
మీరనానరెచ్చె నుత్పవనిమిత్తిము విగ్రహ వాహనాదులక
జేరిచె నల్పుచుండె బ్రతిసేవయు - పోలురు చెన్న కేశవా? 22
- ఉ॥ భూషణ వస్త్రమాల్య పరిపూర్ణతనీకు సతీయుతమ్ముగా
వేషము లొప్పఁదీర్చి జరిపించును బెండ్లిఁ బదాసురోజులక
శేషయశేషుఁడే యగుచుఁ జేయును మీపవళింపుసేన, సం
తోషమె రూపమాయనకుఁదోడగు పోలురు చెన్న కేశవా? 23
- ఉ॥ దార సుతాది బంధువు లుదారమనీషుని శేషయామ్యుక
జేరి భజించుచుండ నినుఁ జేర్చి భజించు సతండు వారలక
గూరిమి నీకటాక్షములకుఁ గుఱిసేరి తరింపఁజేయ; ని
ష్కారణమైన ప్రేమ పెదవల్లుచు పోలురు చెన్న కేశవా? 24
- చ॥ నినుఁగనినట్లు బుద్ధిఁగమనించి మొసంగును చెన్న కేశవా
ర్పణమని యెద్దియెనిసుకరంబుగ స్ఫులకైవేళలక
బనివడి ధర్మశాల నొకప్రక్కననిల్పెను. శేషయామ్యుఁడా
యన పరిచర్యల న్మువమునందుదు పోలురు చెన్న కేశవా? 25
- చ॥ పరమపవిత్రు నిన్న శివభక్తులు, స్మార్తులు, వైష్ణవాదులం
దఱుఁగడు భక్తితో దామతంబులరీతినిఁ బూజసేయుచుం
దురు నిరతంబు; భక్తవరదుండవు; సర్వము సన్నితంబుగా
బరగును నీదు సాత్వికపు భావము - పోలురు చెన్న కేశవా!! 26
- చ॥ హరికిని దల్లిదండ్రు లెవరైనది చెప్పు నైష్ణాగ్రగుల్
హరునకుఁ దల్లిదండ్రుల మహాత్ముల నెన్నరు శైవశేషుల,
హరిహరులిద్దరుక జననమందుట మిథ్యయటంద్రు స్మార్తులుక
సరగునదెల్పు మిందలి నిజంబును - పోలురు చెన్న కేశవా!; 27
- చ॥ హరిహర జన్మ కారణము నారయలేదనియన్న, నెప్పుడె
క్కరణినిగల్గె గార్యమెటఁ గారణహీనమటందు; రిందునక
బరగెను స్వేచ్ఛగా ననిన వారికిఁ గారణమద్ది నిల్చునా
పరమ కృపాంతరంగ! తెలుపందగు - పోలురు చెన్న కేశవా!! 28

ఉ॥ కారణ కార్యరూపము లొకండనిచెప్పరు; రెండటన్నచో
వేటొక సాక్షియుండవలె వీరి నెఱింగినవాఁడు. వానికి
తీ రనవస్థ యాననకతీరదు; సర్వమెఱుంగు తెల్విగా
నేరనివారు నిన్నుఁ గననేర్తురే? - పోలురు చెన్న కేశవా! 29

ఉ॥ నీవొకమూర్తియై యెదుటనిల్చిన మాత్రనఁ జూచువారు, తా
మే విధినుండిరో యటులనే నిను నుండఁగఁజేయుఁ జూతు, రి
చ్ఛా విఘ్నమిత, దీనిని విచారణచేఁ బసిబాలుఁబోలు నీ
కీ విఘ్నరూప మంచనగ నెట్లగు - పోలురు చెన్న కేశవా! 30

చ॥ మొదలొకమూర్తి మాటయును బుద్ధినిబట్టి శుక్రుల్ వచించుటల్
తుదిమొదలున్న నస్తువులతో నినుఁబోలిచి చెప్పఁచుండుటల్
మదిఁగలదానినిఁ స్మరణమాత్రనఁ గన్నులఁజూడఁ జేయుటల్
విదితము లోకమందు మనవిఁ విను - పోలురు చెన్న కేశవా! 31

ఉ॥ మోదమునన్వచించెద సమోఘమఘాపహరంబు, భక్తప్ర
హ్లాద వినోద జీవన సుఖామృత తత్త్వము తత్త్వసిద్ధికై,
భేదవివాదము ల్విడిచిపెట్టి సమస్తము నీవయన్న నిష్
భేదమనస్కుఁడద్ది పరికింతువ - పోలురు చెన్న కేశవా! 32

చ॥ దయవిడి తండ్రి మారణ విధానములకా దను శిక్ష సేయఁగా
నయవినయమ్ముఁజూపి శరణఁ గ్కని యెవ్వరిఁ జేరఁ బోవఁడే
భయముఁగనండు, నిండి భగవంతుఁడయిండు సమస్తమందట,
న్నియమము గల్గు భక్తగణసీయుఁడు - పోలురు చెన్న కేశవా! 33

ఉ॥ నీదయఁగన్న నారదమునీంద్రుఁడు సేసిన జ్ఞానబోధ బ్ర
హ్మాదుఁడు మాతృగర్భగతుఁడైన తఱిన్వినిష్ఠఃప్రతిఁడ, శు
క్రాదుల ధర్మనీతిని ననాదృతిఁజేసియుఁ దండ్రిఁబోడ బ్ర
హ్మాదుల కండరాని పదమందెను - పోలురు చెన్న కేశవా! 34

చ॥ అరయ హిరణ్యనేత్ర సహజాత్మజుఁడీ జగమందుఁ గన్న వి
న్న, రకరకాల రూపములు నామములన్నియుఁ గల్పితంబుల
న్నెఱి దృఢబుద్ధి సర్వముసనిన్గని లోకములందుఁ బూజ్యుఁడై
బరగెఁ దద్వదీయభక్తి విధవంబున - పోలురు చెన్న కేశవా! 35

- ఉ॥ ఆతఁడు స్వర్ణనేత్ర సహజాత్మజుడైనను, విష్ణుతత్త్వని
 స్థేతయుగాన నిర్భయసునిశ్చల నిర్మల బుద్ధిశాలియై
 ప్రీతియొకింతలేక నడిపించెను రాజ్యము సాక్షి మాత్రుడై
 నీతిని దేవతల్లనుఁ గణింపఁగ - పోలురు చెన్న కేశవా! 36
- చ॥ నరహరిమూర్తివై నిలిచినకా నినుఁజూచి వికారమందెనా?
 ఖరనఖదారితృప్తనకుఁగాంచి విచార మనస్కుడయ్యెనా?
 వరదుడెవఁచు నెంత బలవంతముజేసిన నిచ్చగించెనా?
 వరము నొకిండు, తద్దనుజబాలుడు - పోలురు చెన్న కేశవా! 37
- ఉ॥ పూనికమై హిరణ్యకశిపుండు విరోధముచేతఁగన్న, త
 త్సానుఁడు భక్తిమిత్రుడగుచుకా గనఁజాలిన నీస్వరూపముకా
 ధ్యాన విశేషయోగ్యమగునట్లులుగా నొనరించు మాయ యె
 వ్వానిని నేమిసేయదు? కృపాకర! - పోలురు చెన్న కేశవా! 38
- ఉ॥ మాయ భవద్విధేయ, యసమాన, యనిర్వచనీయరూప, నా
 రాయణి నామధేయ, గుణరమ్య, యగణ్య, సమస్త కల్పనా
 హేయపరిక్రియావలసనేచ్చ హృతాయ, మహాప్రభావ! నీ
 మాయ నెఱుంగశక్యమ రమాధవ! - పోలురు చెన్న కేశవా! 39
- చ॥ కరిమొఱవెట్టఁగా విని యొకండవె కూతనుబట్టి పోవఁగా
 సురలును మింటమొక్కి రతిచోద్యము నీదు ప్రయాణమప్పుడా
 గరుడుఁడు శంఖచక్రములె కాయకిగూడెను భక్తరక్షణ
 తురతను జూపినావు విబుధుల్గన - పోలురు చెన్న కేశవా! 40
- చ॥ మకరముఁడుంచె జక్ర మనుమానములేడిక జీవహింసన
 ప్రకరణ పుణ్యపాపములవశ్యముఁ జెందుటనీవ? చక్రమా?
 నకల విలక్షణాత్మ వది సాధనమైన జడంబుచూడఁగా
 వికలతఁ జెందునేమొ విధివేదము! - పోలురు చెన్న కేశవా! 41
- ఉ॥ చేసిన పుణ్యపాపములు సెందకపోవను వేదవాక్యముల్
 వాసిగ నిల్పుకోఁదగినవాడవు; నీవు గజేంద్ర రక్షణకా
 జేసినయట్టి పేరుఁగని, చెందదు పుణ్యము పాపమన్నచో
 నీసరి వారు లేరని గణింతురె? - పోలురు చెన్న కేశవా! 42

- ఉ॥ కర్తకుఁ బుణ్యపాపములు గర్మఫలంబులు సెందుగాని, నేఁ
గర్తను భోక్తఁగానని జగంబుల రక్షణ శిక్షణంబులఁ
వర్తిలజేయు నీదయిన భావముగాంచిన ధీరులున్న, ని
ర్వర్తిత సర్వకర్మలనవచ్చున? - పోలురు చెన్న కేశవా! 43
- చ॥ కలగనువేళ మానవుడు గాంచు పదార్థములెల్ల నిద్రచేఁ
గలిగినవేగదా యనును గర్తయు భోక్తయు సాక్షి తానయై
మెలకువఁ గంచి చెప్పునుసుమీ! యింకజాగరమందు మాయచేఁ
గలుగుననండు నీకృపనుఁ గానక - పోలురు చెన్న కేశవా 44
- ఉ॥ నీకృపయే ప్రబోధముగు నీనిజరూపమతెల్వి యాత్మయా
నీకమనీయలోక తతియే భవదాశ్రయమాయ మిధ్యయా,
ప్రాకట సద్వివేక విభవంబున నొప్పు నరుండు సర్వదా
గైకొను నిన్నుఁ గల్పిత జగంబున - పోలురు చెన్న కేశవా! 45
- చ॥ ఘటమును మృత్తికఁ విడిచి కాననియట్లు నరుండు మాయచే
ఘటిత జగంబు నిన్నిడిని కాంచుటలేదు; వివేకహీనుడై
ఘటపట నామరూపములఁగాంచు మృదాదికి మూలవస్తు స
ద్భటనముగా నెఱుంగడు, యథార్థము - పోలురు చెన్న కేశవా 46
- ఉ॥ కుండ సెడంగ మృత్తికయు గూడ నశించెననండెవండు; లే
కుండుటెఱుంగు తెల్విఁగని యుండక లేదనియుఁ వచింపఁడుఁ
రెండగు కల్మిలేముల నెఱింగెడు తెల్వి యొకండతానయై
యుండి యెఱుంగ నిన్ననుచునుండును - పోలురు చెన్న కేశవా! 47
- ఉ॥ నేనని, లేనిశక్తిని గణించిన కార్యము, పుణ్యపాపముల్
ధీరిరిసింపఁబోవున, విధిఁగని వాస్తవమైన కర్తనేఁ
గానని నిర్మలాత్మఁగని గాక, మహాత్మా! భవత్స్వరూప సం
ధానము వేదశీర్ష కథితంబగు - పోలురు చెన్న కేశవా! 48
- ఉ॥ శ్రీకరమైన, భక్తజన సేవితమైన, భవత్కథామృతాఽ
స్తోక పవిత్రమైన, నుతితో, శ్రుతితో మతితో నినుంగనం
గాక నృజన్మ జంతువనఁగా మనఁగా దినఁగా గనఁగ. భూ
లోక సుఖంబెలేదు పరలోకమ? - పోలురు చెన్న కేశవా! 49

- చ॥ ప్రతిమలు స్వల్పబుద్ధులగువారికి నేర్పడజేసినట్లుగా
శ్రుతులను విందు మందఱును జోద్యముగా భవదీయ మూర్తులకొ
మతినిలువంగజేసినఁ గ్రమంబుగరూఢమగుకొ సుఖంబుగా;
నితరవిధంబు కష్టమగు నెంతయు - పోలురు చెన్న కేశవా! 50
- చ॥ కనుఁగొని పంచదార చిలుకల్ మొవలైనవి యెక్కడేనిఁ గొ
ర్కొనఁదినఁ దీసినే పడయురీతిని, నీదగు దివ్యవైభవం
బునఁదగు రూపనామములయందు మనంబెటులైన నిల్వినకొ
జనుడమృత్యుఁడగుకొ గనఁడు జన్మము - పోలురు చెన్న కేశవా! 51
- ఉ॥ ఏకము దేహమందుగల యింద్రియముల్ పలురీతులైనట్లుల్
నీకమనీయ రూపమున నిష్ఠిరమానవ జంతు సంతతుల్
ప్రాకృతభేద రూపముల వర్తిలఁగాంచు వివేకశాలి, తాఁ
గైకొను నిన్ను నన్నిట సుఖంబుగ - పోలురు చెన్న కేశవా! 52
- చ॥ ఒక పనిఁజేసి, లోకముఁ ద్రోగమునుఁగనఁజేసి, దానిచే
సకలమున్బిట్టలే సులభసాధ్యముగా గ్రహియింపఁజేసి యే
రకముల దేహబుద్ధుల తెలింగులుగాంచిన వారల్బిట్టలే
సుకరము గాఁగఁజేసికొనఁ జూచెదు - పోలురు చెన్న కేశవా! 53
- చ॥ హరుఁడు పురాంతకుండు, మహిషాసురమర్షిని యాభవాని, శ్రీ
హరిచుధుకైటభారి, యమరాధిపుఁ డింద్రుఁడు వృత్రహంత; యీ
వరుసను నందఱుకొ దనుజవర్గముఁ జంపఁగ వారిరక్ష కె
వ్వర నెదో? సర్వర్గక్షకుఁ డెవఁడగు! - పోలురు చెన్న కేశవా! 54
- చ॥ నెపములఁజంపి రక్కసులనీపదమందునఁజేర్చి నిర్జరుల్
దపమొనరించి నన్నీదుకు దారిని స్వర్గముగూర్చి, నెమ్మదికొ
గపటముఁ దోచునీయక జగంబుల నేలుచు నుండువందు, నీ
కృపఁగనిసంత భక్తుఁడెఱిగించును - పోలురు చెన్న కేశవా! 55
- చ॥ అవని ననేక రూపముల నాశ్రితరక్షణ సల్పినట్లుగా
భవదవతారలీలలన వద్యము లొప్పెడుఁగాని చెన్న కే
శవ విభవంబు భక్తుల వశంబయి కోరినగోర్కులీయఁగా
నవ్రసనిమాత్ర మెన్నఁదగినట్టిది - పోలురు చెన్న కేశవా! 56

- చ॥ జనములు గోరుకోర్కె గొనసాగెగజేయు భవద్విధేయమా
యనుఁ గనులారాఁగంచు సమయంబులు స్వప్నము జాగరంబులౌ!
అనుపమ నిత్యసౌఖ్య మహిమానుభవాత్ము ననన్యరూపు ని
స్సనుఁగొన జ్ఞానకాలమ యొకండగు - పోలురు చెన్న కేశవా! 57
- చ॥ నినుఁగొనియాడ నాతరమ నీరజసంభవ ముఖ్యదేవతా
వినుత! మహాప్రభావ! అవివేకినినే నినుఁగూర్చి యెద్దియో
మనవిగఁ జెప్పుకొందు విని - మామకచిత్త విశేషవర్తనం
బును సరిజేసిప్రోవుము ముముక్షుడ - పోలురు చెన్న కేశవా! 58
- చ॥ విధి నిదురింపఁగా బ్రళయవేశ జలంబుల వేదతస్కరుఁ
విధిగ వధించి మేల్కొనిన వేధకు వేదములిచ్చి, నావ నో
షధుల మునీంద్రులన్మనువుఁ జక్కఁగ బ్రోవఁగ వేఁగుదాక వా
రిధినొక మత్స్యమూర్తిగఁ జరింపవ - పోలురు చెన్న కేశవా! 59
- చ॥ అమృతముఁద్రాపు వేడుక సురాసుకులందు సమంబుగాఁగ, భా
రచునక మందరాద్రిఁగొని త్రచ్చబయోధి మునుంగనీని, (శ్రీ)
కమత విశేషమూర్తివనఁగాఁ బొగడొందిననాటి మాట, నే
మమునఁ దలంతుఁ ద్రుంతు సనుమానము-పోలురు చెన్న కేశవా!
- చ॥ ధరణినిఁ గొంచువారినిధిఁ దాఁగిన దైత్యు హిరణ్య నేత్రునిఁ
బారిగొని భూమిసీటిపయిఁ బొల్పుగనిల్పి; సమస్త యాగస
త్పరికర బంధురావయవపాటవయజ్ఞ వరాహమూర్తినాఁ
బరగిన నిన్ను నెన్నఁగలవాఁడన? పోలురు చెన్న కేశవా! 61
- చ॥ కరమరుడైన బ్రహ్మవరగర్వితుఁడైన హిరణ్యనేత్ర సో
దరుఁడెట నిన్నుఁగన్గొనక, తత్సుతు స్త్రీప్రియభక్తుహింసలఁ
బారిగొనలేక, వేసరితమోగతిఁగంబముఁదట్టినంతలో
నరహరిమూర్తివై నెలసినాడవు - పోలురు చెన్న కేశవా! 62
- ఉ॥ కశ్యపు పుణ్యపుంజమనఁగాఁదగు వామనమూర్తివై, మనో
వశ్య విధేయతఁ బలిసభఁ త్రిపదావనిదానపాత్రతా
వశ్యకత ల్బయల్పజచి వాస్తవము స్థనఁజేసి, సర్వముఁ
నశ్యముగాఁగజూపి నయనంతుఁడ! - పోలురు చెన్న కేశవా! 63

- ఉ॥ శాంతము బ్రహ్మతేజము రజః పరిపూర్ణము రాజధర్మము
స్వాంతముగాఁదపః ప్రథిత భార్గవవంశ్యుడనై జనించి, క్ష
త్రాంతకమూర్తియై పరశురాముడనంగ మెలంగు నిన్ను నా
శాంతయశోవిశాలుఁ గొనియాడుదు - పోలురు చెన్న కేశవా! 64
- చ॥ దశముఖ ముఖ్యదైత్యుల వధంబువిధిండుల ప్రార్థనంబుగా
దశరథరామ రూపము నుదారతఁదాల్చి కృతాపరాధులఁ
విశసనమునొప్పినర్చి పృథివిఁ సుఖమందఁగఁజేసి పుత్తుతా
కుశలవులేలఁజూచిన ముకుందుడ - పోలురు చెన్న కేశవా! 65
- ఉ॥ ద్వాపరవేళ రాజులగు దైత్యవరాంశులఁ జంపఁ, దాపసుల్
గోషికలై జనింపఁ దమకోర్కి ఫలింపఁగఁ గౌగిలింప; సం
తాపుల నన్బనోద్ధవులఁ దత్త్వసుధాంబుధిముంప, ద్వారకా
శ్రీపతియైన కృష్ణ! నుతిఁజేయుదు - పోలురు చెన్న కేశవా! 66
- ఉ॥ శ్రీబలరామమూర్తియన శేషుని యంశజనింపఁజేసి, గా
రాబపుఁ దమ్ములక్మణుని రాముడనై పనిగొన్నయట్లు, మా
యాబలమొప్ప నన్నయని యాతనియాశ్చ మెలంగు కృష్ణలీ
లాబహుళాత్ము నిన్నదిఁ దలఁతును - పోలురు చెన్న కేశవా! 67
- ఉ॥ పాపము జీవహింస, పొరపాటున నైననుఁ గూడదంచు, సం
తాపమునొందు ప్రాణుల మనంబులు సంతసమందఁ జేయఁగా
నోపినఁ బుణ్యమంచు, సమయోచిత సౌఖ్య దయా ప్రభావముల్
చూపినబుద్ధరూప మతిచోద్యము - పోలురు చెన్న కేశవా! 68
- చ॥ కలెందుదినీవు గుఱ్ఱమున ఖడ్గముఁ బూనిన బ్రాహ్మణుండనై
యలరుచుఁ గల్గినాఁ బుడమియందలి దుష్టుల భూసురాదులఁ
బలిగొనువాడవందరసవచ్చున యిప్పుడు ముందుమాటగా
సలలిత శాంతరూప! విలసద్గణ! - పోలురు చెన్న కేశవా! 69
- చ॥ అవసరమైనయట్టి సమయంబులఁదాల్చిన రూపనామముల్
భవదవతారదివ్య విభవంబులసంతములెన్న శక్యమా?
దివిజులు భూజనుల్లని నుతించి భజించినరీతి వారికిఁ
వివిధ ఫలంబులిచ్చెదవు వేమరు - పోలురు చెన్న కేశవా! 70

- చ॥ ప్రతియుగ వేషమందు, నిజరమ్య విశేషగుణంబుఁజూపి సం
తత సుఖదాయకంబయిన ధర్మము వర్తిలఁజేసి, లోకముల్
మతివికలత్వము న్గననిమాడ్కిఁ జరింప హరించి పాపముల్
శ్రుతినుతిఁ గాంచినావు మధుసూదన - పోలురు చెన్న కేశవా! 71
- ఉ॥ నీవు పదారువేల రమణీమణులఁ వరియించి, కృష్ణలీ
లా విభవుండవైనఁ గనులంగని నారదమాని, భక్తలో
కానన! నీదు మాయ గననయ్యెను ధన్యుడనంచు మ్రొక్కి పె
న్దొని జరించె; ధర్మనిరతుండవు - పోలురు చెన్న కేశవా! 72
- చ॥ అలశ్రుతదేవు విప్రు, బహుళాశ్వునిరాజు, ననుగ్రహింప, వా
రల వెనువెంట నిండ్లకుఁ బరస్పరము న్గననట్టులీవు, మా
నులు నొకసారిచేరిన వినోదముఁ, గొన్నిదినంబులుండి, పూ
జలఁగొను చిద్విలాస నుతిసల్పుదు - పోలురు చెన్న కేశవా! 73
- చ॥ పతివను సత్యభామ కతిభారము దోచఁగఁదూచ; నిక, జగ
త్పతివను కుక్కిణీసతి కభారము దోచఁ, బదార్థభావనా
మతి ఫలదాయకంబని ప్రమాణముగాఁ దులసీదళంబు సం
గతిఁ దులఁదూగు కృష్ణుడవు గావొకొ? పోలురు చెన్న కేశవా! 74
- చ॥ గరుడు డు తిండి బత్తై మడుగండు కదా! రఘురామమూర్తివై
బరగిన వేళ నీవతని భక్తునిఁ దూరము సేయనేల? తా
భరమని మానినాఁడొ? గరువంబు వహించి వహింపఁడో నినుక
పరమరహస్యమిట్టి తెలుపందగు - పోలురు చెన్న కేశవా! 75
- చ॥ అయములఁ గోరనట్టి సనకాదులు నల్పురు సాధు వర్తనుల్
జయవిజయాఖ్యులన్విహిత చర్యల భక్తుల ద్వారపాలురక
రయమున నీదు సన్నిధి నిరంకుశవృత్తి శపించి రెవ్వరే
నియతి నతికమించి చననేర్తురె? - పోలురు చెన్న కేశవా! 76
- ఉ॥ సాధులు బ్రహ్మవాదులిడు శాపము తప్పదు వైరభక్తి మీ
రీధర మూడుసార్లు జనియించి చరింపుడు సాధు బాధగా
సాధన రూపముల్గొనుచు సన్నిధి జేర్చెదనంచు బంపితో!
మాధవ! నీకు నీవెగ ప్రమాణము? - పోలురు చెన్న కేశవా! 77

- ఉ॥ వాలినిఁ జెట్టుచాటుఁగొని బాణమున న్వనియించి రక్కసిఁ
లోలనుబట్టి ముక్కుఁ జెవులుండెగఁ గోయఁగఁజేసి, శత్రుఁడుఁ
గూలకము న్విభీషణునకుఁ దగలంక నొసంగె; రామ భూ
పాలుఁడు తత్ఫలం బెవని పాలగు? - పోలురు చెన్న కేశవా! 78
- ఉ॥ ద్వారకవీడి యున్ధవుని పైన్యముఁ దత్త్వమొసంగి బాపి, ని
ర్వైరి సుహృద్విభేద మతి వర్తిలు కృష్ణుఁడు తత్పదాబ్జముఁ
సారశరంబు నాటిన నిషాదు విషాదముమాన్వి బ్రోవఁగాఁ
గారణ మీనెఱుంగనిది కాదుగ - పోలురు చెన్న కేశవా! 79
- ఉ॥ కారణ కార్యముల్ నిజమెకా యనునట్లుగ ముందు వెన్కలఁ
నేరుపుమీర జూపు మహానీయులకైనను; సచ్చిదాత్ము ని
ష్కారణ రూపు నిన్నెపుడుఁ గన్పడనీయదు, జన్మ కర్మ సం
స్కారమనాది. మిశ్రయనఁగాఁ దగు? పోలురు చెన్న కేశవా! 80
- చ॥ అనఘులు ద్రోణ భీష్మ విమరాదులు నూడఁగఁ గృష్ణుఁడా సభఁ
గనులిడి విశ్వరూపమునుఁ గన్పఱుపఁ ధృతరాష్ట్రుఁ డింతయుఁ
మనమున నమ్మెనా! తన కుమారుల నొక్కని నమ్మఁజేసెనా?
అనయుల నమ్మఁజేయగల నందువ? పోలురు చెన్న కేశవా! 81
- ఉ॥ స్వామి! భవద్విధేయులగువారు శుభంబులఁగఁదురన్నచో
పామరులైన మూర్ఖులశుభంబుల పాలగుటేగదా సదా!
నీమహానీయకీర్తి గమనించిన పండితకోటి నిన్నెటుల్
కామిత కల్పకంబనఁగఁ గల్గును? పోలురు చెన్న కేశవా! 82
- చ॥ అనఘ! సమస్త జంతు హృదయంబుల వర్తిలు నీవు భేద భా
వన గలవాఁడవైన, సమవర్తనచూ సమవర్తినినదా
కనవలె? సర్వమీవ యనఁగావిని కాంచెడు భాగ్య మెప్పుడే
ఘనునకు నెట్లు గల్గును సుఖంబుగ? పోలురు చెన్న కేశవా! 83
- ఉ॥ సర్వము వాసుదేవుఁడను సంగతి ద్వంద్వ మతిక్రమించినఁ
నిర్వచియింపఁగాఁదగు ననింద్య చరిత్రుల కందువా? జగ
న్నిర్వహణంబుఁ జేయునది నీదగు మాయయ? నీవ? ఇద్దఱా?
నిర్విషయ ప్రపంచము గణింపవ? పోలురు చెన్న కేశవా! 84

- ఉ॥ పాలను నీరు వేటుపటుపంగల హంసము నీరు ద్రావునా?
పాలను గ్రోలునా? ఉభయ పానము సేయున? రెండు వీడునా?
వీలునుఁ జాలునుంగల వివేకపుఁ బక్షి సృజించె బ్రహ్మ; తాఁ
జాలున తద్విభాగమును సల్పగ? పోలురు చెన్న కేశవా! 85
- చ॥ ఒకపరి నిన్నుగన్న నరుఁడుజ్జ్వలయోగసమాధినిష్ఠచే
బ్రకటితుఁడై నిరంతరము బ్రహ్మ సుఖానుభవంబుఁజేయు నా?
సకలము నిష్కలంబను విచారముఁ జేయున, రెండుఁ జేయునా?
నికరపుభక్తి ముక్తుఁడయి నిల్చున? పోలురు చెన్న కేశవా! 86
- ఉ॥ నీవె సమ స్తమంచు మది నిశ్చయముకొ గనినట్టివాఁడు, నా
నావిధ వస్తు రూపములు, నామము లన్యముగా దలంచునా?
నీవిధవంబు వేటుగ గణించి భజించి వరింపనెంచునా?
శ్రీవర! నీదుసేవ నిరసించున? పోలురు చెన్న కేశవా! 87
- ఉ॥ సేనక సేవ్యభావనలఁ జిత్తము లెంతయుఁ బల్లవించి, సం
భావితవాసనామయ సుమంబుల సౌరభముప్పతిల్లి, ద్వం
ద్వావిల కామితామిత ఫలాళి నొసంగి చెలంగు చుండఁగా
జీవుల భావవృక్షము నశించున? పోలురు చెన్న కేశవా! 88
- చ॥ తమము రజంబునున్నయెడఁ దాపమొ కోపమొ తోచునట్లు స
త్త్వముగలచోట శాంతము నిదానముఁ దోచుట నై జమేకదా?
శమముఖస త్వ వృత్తుల వశంబున నుండెడు వారు ముక్తులా?
భ్రమఁద్రుగుణంబులన్లనని వారల? పోలురు చెన్న కేశవా! 89
- ఉ॥ సీతను వెన్న శాంతము, వినిర్మలభావయుతమ్ము, చేతనా
చేతన నిర్మితమ్ము, పరిచిహిత దివ్య మహా ప్రభావ వి
ఖ్యాత చతుర్భుజాంచిత వరాయుధ భూషణ కాంతి కాంతముకొ
శ్రీతరుణి విశిష్టము స్మరింతును - పోలురు చెన్న కేశవా! 90
- చ॥ వరము లొసంగి పంపు సదుపాయముఁ జూడకు, వేడ్క నాకు దు
స్తర భవవాగ్ధిదాట; నిడఁజాలవ నీపద భక్తినావ? ఇ
న్నర తనువాఙ్మనో గత గుణంబు పణంబుగ నీకు నిచ్చి, స
త్వరముగవిల్చి కొందును కృపానిధి! పోలురు చెన్న కేశవా! 91

- చ॥ సురలు మునీంద్రులెల్ల నినుజుట్టి పొరింబారి మ్రొక్కి వేడ, నా
సురవధకై యొకప్పుడతిచోద్య శరీరము నీవు దాల్చుగా
సురలసురుల్కునీంద్రులదిచూచి స్మరించి తరింతునా; నిశా
చదులనిదాకి నిస్సనుట శ్లాఘ్యమ! పోలురు చెన్న కేశవా! 92
- చ॥ తను గుణధర్మతుల్య ఫలదాయివి, మాయవి, యెప్పుడెట్టులే
తనువున నెద్ది యెవ్వరికిఁ దార్చెనో యెవ్వఁడెటుంగు నిక్క-మో!
యనఘ! భవద్విలాస విభవాతిశయంబుఁ గనంగ నేర్చునే
మునిజన దేవదానవ సమూహము! పోలురు చెన్న కేశవా! 93
- ఉ॥ నీరజనాథ! కల్పనము నిక్క మనంగ విసంగ నౌనె? ఆ
ధారము లేని కల్పిత పదార్థము గల్లునె? సర్వ కల్పనా
ధార మనాది వస్తువు సత్యమై నీవని కన్న వాడు, సం
సారము నమ్మి సత్యమని నల్పునె? పోలురు చెన్న కేశవా! 94
- చ॥ తెలివి సమస్త వస్తువుల తీరునఁ దోచురు, రూపనామముల్
కలిసివపించు; నిద్రఁగలఁ గన్నటు జాగరమందు భ్రాంతిచే
గలుగు జగంబు వాస్తవముగాఁ గనుపించుఁ బ్రబోధ సర్వమున్
నిలువమిఁగాంచు తెల్వీయది నీవెగ - పోలురు చెన్న కేశవా! 95
- చ॥ ననుడవివేకబుద్ధిని గనంబడు వానిని వేఱువేఱుగాఁ
బరగినరీతిఁ జూచును; వివర్తమెటుంగు వివేకబుద్ధి నిం
స్థిరమగు తెల్వి నీవనుచు దేనిని వేఱనఁబోక చూచు; సం
బరమది రెండు బుద్ధుల సమానమ? పోలురు చెన్న కేశవా! 96
- చ॥ హరిహర నామరూపముల నచ్చట నచ్చట భారతంబునన్
స్థిరముగ నర్చలన్ని లిచి దేవనరాదుల పూజలందుచున్
ద్విపవతులంచు శ్రేత్రములు తీర్థములంచు భజించు వారికిన్
వరము లొసంగి చూపుదు ప్రభావము పోలురు చెన్న కేశవా! 97
- ఉ॥ మానవ జన్మమెత్తి యనుమానములేని మనంబు నందగా
లేనియెడన్ గృతార్థతయు లేదు సరేగద, యెట్టి జన్మమున్
జ్ఞానము నందఁబోదు భవసాగర పారముఁ గానలేదు, స్వా
మీ! నిను భక్తిగొల్పమి క్షమింపుము పోలురు చెన్న కేశవా! 98

- చ॥ కడచిన జన్మమందు క్షణకాలము నిన్ను భజించియున్న ని
 ప్పడొక ముహూర్తమైన బ్రతిపూట భజింపకయుండ నేర్చునా?
 పుడమి నరుండు నీభజనముకొ విడలేక జనించునేని యా
 తఁడమృతుఁడౌను దావక పదంబున పోలురు చెన్న కేశవా! 99
- చ॥ పరమపవిత్ర నామము నెవండవశుండయి యుచ్చరించినకొ
 పరమపదంబునందు భగవంతుఁడె యాననఁగానిక కన్నిరం
 తరమును నామరూపమనంబున నేమగునో వచింపఁ
 దరమ? మహాత్మా! సర్వఫలదాయక! పోలురు చెన్న కేశవా! 100
- ఉ॥ నామమహత్త్వమెన్నచు, ఘనంబగు రూపవిశేష తత్త్వముకొ
 నేమమునో భజించు నరునిం బరిహాసము చేయువారె, పో!
 నామము రూపమే జగమనంగ బెసంగుచుండు వారిలకొ
 నీమహనీయ మాయఁ గననేరక పోలురు చెన్న కేశవా! 101
- చ॥ ఇది, యదియంచుఁ జూచి వచియించునరుండు భవత్స్వరూపమం
 దిది యది యిట్టులట్టులుగ నెప్పుడు జూపెడు నద్ది మాయగా
 మదిని నొకప్పుడైన ననుమానములేక గనంగ, దానికికొ
 దుదియగు వానికికొ మరలఁ దోచదు; పోలురు చెన్న కేశవా! 102
- ఉ॥ నూరువిధాల నామనమునుం భవదీయ మొనర్పయత్నమీ
 తీరునఁ జేసితికొ భవదధీనముఁజేసితి నీ స్వరూప మా
 ధారము దానికింకఁ జవదాటదు శ్రీగురునాథ్లా; నేను ని
 ప్కారణుడకొ జనకొ సెలవొసంగుము పోలురు చెన్న కేశవా! 103
- ఉ॥ చాలును జన్మమిందుఁగనఁ జాలితి నీకృప స్వస్వరూప; మే
 కాలము దేశకర్మములఁగాంచి వికారము నందఱోప, కే
 మేలులుఁ గీడులెంచుచు రమించు మనంబదిలేమిఁదృష్టి; శ్రీ
 లోల! సమస్త మీవయి వెలుంగుదు ప్కలురు చెన్న కేశవా! 104
- ఉ॥ కామిత మర్థమితనువు గల్గుట నీకృపఁగఁటి; సంచితా
 గామి ఫలంబులంద నవకాశ మొకింతయుఁ గానరాదు, నే
 నేమియుఁ జేయనట్లు రుజువేర్పడె దీర్పున సద్విచారణకొ
 స్వామి! కృతార్థుడ న్గొనుము సత్కృతి పోలురు చెన్న కేశవా! 105

- చ॥ పలుమటు పేరుఁ బెట్టి పిలువంగ నె వేడ్కనా! కిన్ననో! కనం
గలఁడు జనుండు, దేవుడవు గావున నిన్నిటులూరు పేరులు
వెలయఁగఁబిల్చి నాదు మనవి నిన్విపించితి సంతసించెదో?
యలుకవహించెదో తెలియనానా? పోలురు చెన్న కేశవా! 106
- చ॥ వినయ విధేయతల్మనవిఁ బిల్పునఁ గౌరవ, మధభావల
క్షణములు మాటలందుఁ గనఁజాలనటందువ! దేవ! నిక్కమే
నిను నితరుండవంచు గమనించని తప్పుక్షమింపు, మేను నీ
వను పొరపాటు దిద్దుకొన నొనిక పోలురు చెన్న కేశవా! 107
- చ॥ జయజయయంచు నిన్ శ్రుతులు సన్నతీజేయఁ బ్రసన్నమూర్తివై
వియదనిలానలాంబు పృథివీతతితో సకలంబు నేర్పునన్
నియమన మొప్పజేసి శరణీయుడ వైతివి యెల్లవారికిన్
భయహర! బంధము క్తజనబాంధవ! పోలురు చెన్న కేశవా! 108
- ఉ॥ మంగళరూప! నీవు పలుమాలుధరించెడు దేహముల్ జగఁ
న్మంగళదాయకంబులను మానములేదు భజించువారికిన్
మంగళనామమన్నఁ బరచప్రదమేయగు; భక్తినిచ్చు (శ్రీ)
మంగళహారతు ల్గొనుము మాధవ! పోలురు చెన్న కేశవా!
- చ॥ మనవి వినంగ నిన్న బ్రతిమాలితి వేడ్క మదీయ వృత్త వా
సనగల చంపకోత్పలసు జాతి సుమంబులనెంచి నూటిపై
నెనిమిదిగా నొసంగి క్షమింపఁగ వేడితి; ప్రత్తిపాడు గ్రా
మనీలయుడన్ ప్రతాప హనుమయ్యను పోలురు చెన్న కేశవా! 110
- ఉ॥ శ్రీగురురామచంద్రయతి శేఖరు సత్కృప బ్రహ్మభావనా
భ్యాగత శుద్ధబుద్ధి నిను బ్రహ్మముగాఁగని సన్నతించి, మా
యాగుణ కార్యమెల్ల బరిహాస్యము మిధ్యగనెంచితిన్; దయా
సాగర! వేడ్కగైకొనుము సత్కృతిఁ పోలురు చెన్న కేశవా! 111

(శ్రీ) చెన్న కేశవార్పణమస్తు

(శ్రీ) విజయ సం॥ర చైత్ర శుక్ల ద్వాదశి.

శ్రీరస్తు. - శుభమస్తు.

శ్రీశివాయగురవేనమః - శ్రీచెన్నకేశవస్వామినేనమః

శ్రీ భూనీలా చెన్నకేశవస్వామి కళ్యాణము

శ్రీ చెన్నకేశవస్వామీ!! చెప్పెదఁ జిత్తగింపుమీ! నీకథగా
నీచిత్తమలర నలరును నాచిత్తము ముక్తబంధనమృగుచునదా 1

క॥ మున్నెన్నఁగ నారదముని | వెన్నుని వైకుంఠమందువేడ్కభజింపన్

గన్ననజని కానకఁ దను | గన్నయ్యను బ్రహ్మనడుగఁగాఁ దలఁచివడిన్॥

తే॥ నీ॥ సత్యలోకంబునకుఁబోయి జనకుడైన

నాల్గు మొగములసామి సందర్శనమ్ము

రక్ష రక్షయటంచుఁ బ్రదక్షిణమ్ము

భక్తి సలిపెను నాష్టాంగపదనమ్ము॥

3

తే॥ నీ॥ బ్రహ్మయును బ్రేమమీర నారదునిఁ గాంచి

శ్రేయమగు నీకటంచు నాశీర్వదించి

సర్వకుశలంబు విఁమది సంతసించి

రాక యెందుండి యనఁగ నారదుఁడు వలుకు॥

4

క॥ నాకమునుండి యెకాయీకి - వైకుంఠంబునకువచ్చి వ్రాలితిఁదండ్రీ!

శ్రీకాంతుని భజనార్థము-నాకా హరి గానరాఁడనంగ నతఁడున్ 5

క॥ నారద! భక్తుఁడవుగదా, వారిజలోచనునిఁ గనవ వైకుంఠమునన్ |

క్షీరాబ్ధియందుఁ గనఁగా. బోరా, భూలోకమందుఁబోలూరునకున్ 6

తా॥ శ్రీనారాయణమూర్తి భక్తులఁ గటాక్షింపంగ నూహించి, శ్రీ,

భూ, నీలా, ప్రకృతీ సతీయుతముగాఁ బోలూరు గ్రామంబునన్

జ్ఞానైశ్వర్యద చెన్నకేశవ సమర్పారూపుడై నిల్చె, ని

త్యానందామృత తృప్తులన్నలుపఁ దద్ధ్యానైక పారీణులన్॥

7

చ॥ అసచ్చిడు దేవమాని, కమలాసను పాదములంటి మొక్కి, ఓ

జనక! చనంగ నెట్లుడుగు సాగును? శ్రీపతి భూమి నీశలన్

గొని చనినట్టి వృత్తమునకు న్నగుపేతువుఁ జెప్పకున్న చో

ననిన; విధాత గోప్యమును, నాత్మజుపైఁగల కూర్మినిట్లనున్॥

8

మ॥ వినలేదా! సకలమ్ము మాయికమనక, విష్ణుప్రభావంబునుం
గనలేదా! పలుమాటు నాటకముగాఁ, గాలక్రమం బొప్పెగా
మనలేదా! సుఖదుఃఖమ్మునుచు సంభావింపుచుక, మాయకే
పనిలేదాయెను, గారణంబెఱుంగ లాభంబుండునే నారదా॥ 9

శా॥ నేనా విష్ణునినాభి పద్మమున జన్మింపంగ నేహేతువో
శ్రీనారాయణుడెట్టి కార్యమునకుం జేప్పింపఁగా నద్దియూ
జ్ఞానానంద సదేకలక్షణ మధిష్ఠానంబునం గల్పితం
బీ నానావిధ రూపకార్యములు' మాయిన్మాయగాఁగందుమా? 10

శా॥ మాయాలాస్య విమోహితాత్ములమునుమ్మా! నేను విష్ణ్వీశులుక
హేయంబౌట యెఱింగియుం, ద్రిగుణకార్యేచ్ఛా ప్రసంగంబునక
న్యాయార్థ ప్రతిపాదనార్థ విధివాదార్థంబు సార్థంబుగా
నాయారీతి మెలంగఁగావలసె జ్ఞానైశ్వర్యముల్లలియు॥ 11

మ॥ వినుమా! వైష్ణవిమూలశక్తి. సిరి, పృథ్వీ, నీళ, నావేఱుగాఁ
గనఁగా నొప్పి, పరస్పరంబెపుడు రాగద్వేషముఖ్యాది భా
వనల నిష్ఠుని సన్నిధిన్మెలఁగ, సర్వజ్ఞుండు తచ్చాంతికై
చనె బోలూరునకెల్లరు న్గొలువ నర్చారూపుడై నిల్వఁగ॥ 12

క! హరియురమున శ్రీవత్సము! పరిమళ వనమాల, గొస్తుభంబును, దులసీ
సరములు, సిరియును, మదినొండొరులను మెచ్చక వసించుచుండు
రెఱుంగవా?

సీ॥ శ్రీవత్సమునుఁగాంచి శ్రీ, ధాత్రిగానెంచు
గొస్తుభ ప్రభ తోడు-గాఁగ నెపుడు
గొస్తు భావణి కాంతి-గప్పును వనమాల
తులసీదళ ప్రజ్ఞ-చెలఁగి మెలఁగ
శ్రీవత్స మనిశంబు - శ్రీకొస్తు భాదుల
భ్రమపెట్టు సుడియు స్వ-భావ మెసఁగ
గొస్తుభంబున్నింటి - గనఁజేయు సాక్షిగా
వెలుగుచునుండు వి-భిన్న రుచుల

తే॥ గీ॥ నిరతమీరీతి నురమున - నిలిచి మెలగు
చుండఁ జిలునవ్వునన్గను - చుండుఁ గాని
యొక్కదానిని విడఁడెంత - యోర్పు నేర్పు
లున్నవో? వెన్నునందున - న్నన్నతండ్రి!

14

సీ॥ పనివడి వైకుంఠ - మును వీడి మత్స్యది
విభవ మూర్తులు గన్న - విడువరైరి
వామన భార్గవ - రామ వేషములందు
బ్రాహ్మణ్యమునఁ గనఁ - బడక మనిరి
శ్రీరామ కృష్ణావ - తారఁబులను సిరి,
సీత, రుక్మిణి, యనఁజెలఁగి మెలఁగె
బుద్ధ కల్యాణుల - పూర్వ రూపంబులు
గనిన నుందురు హరి - ననుసరించి

తే॥ గీ॥ కాస్తు భాదులు జడములు - కలిమి చెలియుఁ
బ్రకృతి, వీరితోఁగూడి య - ప్రాకృతుండ
నంగనొప్పు, విష్ణుండు వి - నంగలేడె?
నారదా! నిర్మలుఁడు గగ - నంబు పగిది॥

15

క॥ తనుఁగనవచ్చిన భక్తులఁ గననీయండురముఁ గరయుగంబున నభ్రుం
బును, వరము, లిడెడు నెపమున । వసజాక్షుని హృదయ మెఱుంగ
వశమా? మనకు॥

16

క॥ ఇప్పటి కలికాలంబునఁ దప్పక సర్వాస్వరూపధారిగ హరితా
నొప్పిన సిరిమొదలగు వారప్పటి కలహంబుమాని యతిసమరసతై॥

ఉ॥ భారతభూమియందు భగవంతుని యర్చలయందు, భక్తులే
తీరుననిల్చి కొల్చినను. దీక్షవహించి వరంబులీయఁగా
నేరుపుఁగన్న వారు, రమాణీమణి శ్రీమొదలైనవారు; పో
లూరునఁ జెన్న కేశవ సముజ్జ్వల రూపముఁగొల్పువారునై॥

18

చ॥ అటఁగల స్వామివైభవ మహత్త్వ గుణత్వ సమత్త్వ ధర్మమె
చ్చటఁ గనఁబోము. మెచ్చఁదగు సర్వవిధ ప్రభుభక్తి వర్తనల్
తటుకునఁబోయి చూచిన, ముదంబగు; సంతియకాక, నీకు నే
నిటనిటులెన్నియో యభినయించినఁ గాంచిన యట్టులుండునే॥

19

సీ॥ అందమైన యురమ్ము - నందలి సీరియకా,

(శ్రీ) స్వామి యనుమతి - జెలగె నచట

(శ్రీ)వత్స మొకప్రక్క - (శ్రీ)దేవి యన్నట్లు

భూదేవియయ్యె వి - భుండుమెచ్చ

కమనీయ వనమాలి - కా, తులసీనతి

భక్తాక్ష నీశగాఁ - బరగె సరస

గొస్తుభరత్న ప్ర - కాశమ్ము ప్రభుడెన్న

సర్వాంగ భూషణో - జ్వలతనొప్పె

తే॥ సీ॥ ఏమిచెప్పుదు నారద! - యిపుడు విష్ణు

కీర్తి వైకుంఠమున నున్న - మూర్తికంటె

నధికమై యొప్పె బోలారు - నందు భక్త

వరదుడై చెన్న కేశవ - స్వామి వెలయ॥

20

మ॥ మును దుర్వాసుని శాపమంది సీరి తామున్నీటిపాలైన, (శ్రీ)

వనజాతాక్షుడు, దేవదానవులతో వార్ధిన్యధింపంగ, సం

జననంబుదిన (శ్రీ)న్వరించి నిజవక్షంబిమ్ముగానిచ్చి, పా

వసరత్నంబగు కొస్తుభంబు నెడదన్బాసిల్లగాఁ దాల్చెగా! 21

ఆ॥ వె॥ కమలంగన్న వారు గంగా సముద్రులు! కాళ్లుగడిగి హరికిగ న్నెనిడిరి

భూమినీశ లెవరిపుత్రికలనెదరో! వారు సేయఁదగు వివాహమిపుడు 22

క॥ భూనీశాపరిణయమును, (శ్రీ)నాథుఁడు మెచ్చనిచ్చి చేసినవారల్.

(శ్రీ)నాథులు భూనాథులునై, నీశాపతి సుఖంబులందుదు రెపుడుకా 23

తే॥ సీ॥ అనుపురాణ ఫలశ్రుతి వినినవారు! భూమినీశల కేశవస్వామికిచ్చి

పరిణయ మహోత్సవము జరుపంగలారు । బంధుమిత్రులతో మహా

వైభవముగ॥ 24

క॥ (శ్రీ)నరుఁడు చెన్న కేశవ దేవుఁడు, వధువులును భూమిదేవియు, నీశా

దేవియుగాఁ గళ్యాణముఁ గావించెడు ముందు జరుగు గ్రంథము

వినుమా॥ 25

తే॥ సీ॥ భక్తులందఱు శ్రద్ధతో వచ్చి వరునివైపు కొందఱు; కొందఱు వధువు

వైపు । వారుగానిచ్చి, కేశవస్వామి వైపువారితో భూమినీశలనైపు

వారు॥ 26

తే॥గీ॥ భూమినీశల మాపుణ్యపుత్రికలను భక్తి, శ్రీచెన్న కేశవస్వామికిచ్చి
శక్తికొలది కళ్యాణంబు జరుపగలము, శ్రీఘ్రముగ నందఱును దయ
చేయుడనిన॥ 27

ఆ॥వె॥ పుడమి పడఁతివలదు- పూజోడి సిరికడ్డు సేవ్యసేవకులను జిక్కు-
లాదవుఁ । గాన, నీశనిచ్చి కళ్యాణమొనరింపుఁ డనిరి చెన్న కేశ-
వునకు హితములు॥ 28

ఆ॥వె॥ చెన్న కేశవుండు శ్రీనాథుడయ్యును భూమి జేసికొనకపోవునేని
నీశయెట్లు తనకు నీడగావర్తించు? సుఖముగీర్తి రెండుఁ జూరగొనఁగ
క॥ అని వధువులవైపున వారనిరయ్యుభయుల మనంబులరసినభక్తుల్ ।
వినయముదోషగ, నిరుదెగ లనుకొనియెదరిటుల సభను నందఱు
వినఁగన్ 30

స్వామివైపువారు ఆ॥ వె॥ కదలమెదలలేని - కాంతనాకెందుకు?
అమ్మవారివైపువారు ,, ఎందుఁ దిరుగఁజొక నింటనుండ
స్వామివైపువారు ,, అడుగు నడువలేని యబల నాకేల? -
అమ్మవారు ,, మీయగుగులెపుడు విడక మడుఁగు లిడఁగ॥ 31
శ్రీస్వామివైపువారు ఆ॥వె॥ మందబుద్ధిసూమి; అమ్మవారు మామతిచంచల
,, కంపు గలది ,, మిగుల సొంపుగలది
,, బహుపతిత్వధర్మ; ,, బహుపన్జాతకర్మ;
,, సమత నెఱుంగదెపుడు; ,, సమతఁ జనదు॥ 32

క॥ శ్రీదేవికిఁగల గుణములు । భూదేవికిలేవు వలదు పొమ్మనఁగా, నీ!
భూదేవి సుగుణవతియని । గాదా తేలివది: భూమి కైకొననెనరో కికి

క॥ భగవంతుఁడయ్యు భక్తుల సుగుణావ గుణంబులెన్నుచోనికనితకుల్
త్రిగుణాన్విత మాయావృత్తులగువారా? స్థిరసుఖంబులందెడువారల్

ఉ॥ నీశసప్తర్షిరాలనుచు నేను వరించి గ్రహింపఁగోర, శ్రీ
కేశలియ చాలునాకుఁ, దిలకించినమాత్రన భక్తురాలుగాఁ
గూళతనంబులేసిదిగఁ గోడరమయ్యెడుఁగాన, మీరు, నీ
వేళకునీశసిండు స్పృధివిక్ మఱియొక్కని కిండు పొండన్॥ 35

- చ॥ సరిసరి, యిట్టిమాట వినజాలకు భక్తులు సన్నెఱుంగరా?
 సరసికి మిత్రశత్రువు లక్షసము నాక్షులు మీకు మాకునుకా;
 పరమపవిత్ర! యీధరణి పట్టిగ యష్టవరాహమూర్తివై
 నరకునిగన్న తండ్రివనినం యగమేమనుఁ జెన్న కేశవా! 36
- శా॥ ఆనాఁడే గతిలేక వేసిన వరాహస్వామి వేసుంబు మా
 టి నాఁడేకీ; దివ్యమూర్తివగు సన్నీభక్తులర్చింపఁగా
 నేనీ భూపతి సేవల్లనన; ముందేఁజెల్లిపెండ్లందమా?
 యేనాఁడెననుకద? పెద్దమను సీవేముందు గేల్వట్టవా? 37
- శా॥ నేనే భూపతి, శ్రీపతికా, విభుడనే - నేనంచు నజ్ఞానులై
 నానాలోక సుఖాభిలాషులయి జ-స్మంబుల్లనం జాలువా
 రేనాధర్మలు శ్రీకి భూమికి, నిజంబేమాత్ర మిందున్నదా?
 భూనారీమణి వద్దవద్దనకు మా-పుణ్యంబు నీపుణ్యమా 38
- అ॥వె॥ చక్కఁదనముఁజూచి - శాంతమ్ము గుణమెంచి
 పిల్లనీయరాగఁ జెండ్లి కొడుకు । పెద్దపిల్ల మొద్దు -
 పిన్నది ముద్దన్న । నక్కఁగొనక చెల్లి దమ్ముఁపెట్లు? 39
- అ॥వె॥ అన్నమాటవిన్న - చెన్న కేశవహితు - లున్నదియె యగు -
 నున్నదియె । చెన్న కేశవంబు-శ్రీవిభుండుని కదా : భక్తి మనము
 పట్టు-బట్టుటనిరి 40
- అ॥వె॥ అవును కాదనంగ-నవున భక్తులకైన । స్వామి విహితకార్య -
 చర్యలందు । అయిది స్వామిపెండ్లి - కందఱు పెద్దలే । నన్నమాట
 నేని - కున్నది గద 41
- తే॥ గీ॥ అనుచు శుభనాద్యములు మోయి నందఱెక
 మగుచు గందంపులొడి గులాలందుకొనుచు
 నెదురుకోలు మహోత్సవంబింపు మీర
 జరుపుచున్నాకు నారదా! జనుము గనుము. 42
- క॥ అని బ్రహ్మచేష్ట నారద । మునిచయ్యన వచ్చిచూచి, మురమున
 సధలకా । వినిపించెనిల్లు, దివిజులు । మనుజులు వినిచూచి భవ్య
 మతులై యలరికా 43

క॥ కృతికర్త, కృతియు గృతిపతి । క్షితిగల కాలమ్ము మనెడు -

శ్రీభూసీళా పతి చెన్న కేశవుని కృప । నతుల సుఖారోగ్య సంపదా
నందముల॥ 44

ఆ॥ నె॥ శుభదవిజయ చైత్రశుక్ల చతుర్దశి । నీవివాహసరణి భావమలరం
జెప్పె నీన్న వలచి శ్రీచెన్న కేశవ! స్వామి వీవనాదు పలుకుఁ జెలికి॥ 45

సమస్త సన్మంగళాని భవంతు. - సర్వ జనాస్సుఖనోభవంతు.

రచయిత : ప్రతాప హనుమయ్య. (1953)

-: శ్రీ చెన్న కేశవ గ్రంథాలయము :-

ఉ॥ శ్రీచుహిళా మసీనతులు: జెల్వగనీళయు: జెన్న కేశవ
స్వామి:నిగాంచి మీదు ప్రతిభారతి భారతి వల్లనకదా
భూమినభోంతరాళ పరిపూర్ణము నా; వినినవ్వి స్వామి, చూ
నా! మనపేర గ్రంధనిలయమృభివృద్ధి యునల్ల యశానను॥ 1

చ॥ కొడుకన బ్రహ్మదేవుడికఁ గోడలు భారతి మాటకారి, నా
పడతులు శ్రీయు భూమియును వాణిఁగణింపరటంచు విష్ణుడే!
పుడమిని జెన్న కేశవ విభుడనఁ బోలును నందురుండు, నె
ప్పగుఁ దన పుస్తకాలయముఁ బోషణ జేయుచు; మాటపాటికై॥ 2

నీ॥ బ్రహ్మాది దేవతా ప్రభువరానందమ్ము
నందింపఁజాలు గ్రంథాలయమ్ము
సకలలోకాధిప నామ్రూప్య విభవమ్ము
నందింపఁజాలు గ్రంథాలయమ్ము
అనుమమ సుఖ సంపదారోగ్య భాగ్యమ్ము
నందింపఁజాలు గ్రంథాలయమ్ము
సద్గుణ మైత్ర్యాది శాశ్వతి లాభమ్ము
నందింపఁజాలు గ్రంథాలయమ్ము

గీ॥ అష్ట నేత్రాంజనమ్ము గ్రంథాలయమ్ము
నవ్య విజ్ఞానదమ్ము గ్రంథాలయమ్ము
ధర్మ గుణ దాయకమ్ము గ్రంథాలయమ్ము
అఖల సారస్వతిమ్ము గ్రంథాలయమ్ము॥

క॥ పలుకుండెలి తలవాకిట | మెలగిన సిరి, భూమి, సుఖము మేలులు
 సెలఁగుక | కలిమి చెలియింటనుండినఁ | బలుకుబడియులేక సుఖముఁ
 బడయఁ డెందుక॥ 4

క॥ కామాదులెఱిగి విడువఁగ | బ్రేమాదులఁగాంచి బుద్ధి-వృద్ధిఁగనఁగా
 నేమంబున సుఖమందఁగ | గ్రామస్థులకుండవలయు గ్రంథాలయముల్
 మ॥ జగతిక మానవులై జనించి తగు భాషాజ్ఞాన సంపన్నులై
 మగువల్ పూగుఱులొందొగుల్ మిగిలి సన్మార్గ ప్రవర్తాత్ములై
 భగవంతుండొకఁ డున్నవాడనుచుఁ గొల్వక జ్ఞాన వైరాగ్య భా
 గ్యగతిక ముత్తులు గంగ నొప్ప; తరంబైనం బశుప్రాయమా॥ 6

శా॥ కాలాతి క్రమణంబు వేదములకుఁ గన్పట్టి, శాస్త్రంబులక
 చాలుంజాలనఁ గల్పనాకథలు భాషా ప్రస్థయుక దోచు; ని
 క్కాలం బిట్టులనుండు నంచునవి వక్కాణించెడున్ముందుగా
 మేలుంగీడుల జాడఁ జూడవలయుక మేలైన గ్రంథంబులక॥ 7

గీ॥ బ్రహ్మ మొదలు పిపీలిక వఱకు జంతు | సంతతులు భావమెఱిగిం
 చు శబ్దచేష్ట | భాషయగు; మానవుల్ దాని వ్రాయఁ జదువఁ
 గలరు పశుపక్ష్యులకుఁ జేతఁగాదువ్రాత॥ 8

అ॥ వె॥ నోటిమాటఁ జేప్టను గని భావమ్ము గానవచ్చు న్జెట్టివానికైన
 అడఁబాడనేచ్చి యభిఁయించెడునట్టియాట వెలఁది కిదియ యగును
 సాటి॥ 9

గుంటూరు మండల వేదప్రసర్థక విద్యత్పరీక్షా సభాకార్యస్థాన
 పురాణ పండితులు ప్రతాప హనుమయ్య బ్రాహ్మిణి, గుంటూరు.
 శ్రీ విజయ నామ సం॥ర అధిక నైశాఖ శుద్ధ దశమి

ఈ గ్రంథ కర్త చే రచితములు

1. శ్రీ సృష్టాంజనేయము.
2. శ్రీరామ వైరాగ్య కందములు.
3. శ్రీ సప్తరుస్తోత్రము.
శ్రీ జగద్గురూపదేశసారము.
ఆద్వైత తారావళికి తేటగీతానువాదము.
కెలివిబ్రహ్మము.
మాయ-జాయ (భార్య) మాయూప్రశంసలు
4. శ్రీ చెన్న కేశవ శతకము - కృతాణము
(అచ్చుకావలసినవి)
5. శ్రీ భమరాంబా చెన్నమల్లేశ్వర శతకము.
6. శ్రీ వీరాంజనేయము.
7. శ్రీ సప్తరు పూజాకల్పము.
8. 'సచ్చీను' ఆటయందలి పరమార్థము.
9. శ్రీ సులక్షణోపాఖ్యానము.

కల్యాణీప్రెస్, గుంటూరు-2.

